

Αριθμός 2536/2001
2045/ΑΣΦ.2045/2001

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Κορίνθου

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή Αθανάσιο Λεπέτσο, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 12 Νοεμβρίου 2001, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) Παύλου Κων. Καραθανάση, 2) Ελένης Ευαγγ. Νανοπούλου, 3) Γεωργίας Νικ. Αγγελούση, 4) Κωνσταντίνας Χρ. Ζιούβα, 5) Γαρυφαλλίας Χρ. Ζιούβα, 6) Γεωργίας Δημ. Πανούση, 7) Ιωάννη Γεωργ. Μαυρογιαννόπουλου, 8) Σταύρου Γεωργ. Μαυρογιαννόπουλου, 9) Αγγελικής Θεοδ. Μαυρογιαννοπούλου, κατοίκων διαμερίσματος Ευαγγελιστρίας του Δήμου Βόχας, 10) Παναγιώτη Μουστόγιαννη, 11) Παναγιώτας Λιακοτίτη και 12) Σταύρου Καλαϊτζή, κατοίκων Δήμου Βέλου - Νεράντζας, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου τους Δημητρίου Νανόπουλου.

Των καθ'ών η αίτηση: 1) Του Δήμου Βέλου - Νεράντζας Κορινθίας, που εδρεύει στο Βέλο και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Χαρίλαου Δημ. Βυτινιώτη, κατοίκου Βέλου, από τους οποίους ο μεν πρώτος παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου του Βασιλείου Μουκούλη, ο δε δεύτερος παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του ιδίου ως άνω Δικηγόρου.

Οι αιτούντες, με την από 11 Οκτωβρίου 2001 αίτησή τους, που απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό και έχει κατατεθεί νόμιμα με αριθμό 2045/ΑΣΦ.2045/2001, ζητούν να γίνει δεκτή για όσους λόγους επικαλούνται σ' αυτή.

Κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά της και κατά τη συζήτησή της, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί, ως και οι έγγραφες προτάσεις τους.

Μελέτησε τη δικογραφία
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

Από των συνδυασμό των άρθρων 4, 5 και 6 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και 5 και 12 της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ προκύπτει ότι τα κράτη μέλη της ΕΟΚ, στα οποία ανήκει και η Ελλάδα, οφείλουν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα στερεά απόβλητα θα διατίθενται χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον και κυρίως χωρίς να δημιουργούν κίνδυνο για το νερό, τον αέρα ή το έδαφος ή για την πανίδα και τη χλωρίδα, χωρίς να προκαλούν ενοχλήσεις θορύβου και οσμών και χωρίς να επιφέρουν βλάβη στην τοποθεσία και στο τοπίο και για να απαγορεύσουν την ανεξέλεγκτη εγκατάλειψη, απόρριψη, εναπόθεση και μεταφορά των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων, καθώς και την παραχώρησή τους σε εγκαταστάσεις, βιομηχανίες ή επιχειρήσεις κλπ., περαιτέρω δε έχουν την υποχρέωση (τα κράτη μέλη) να υποδεικνύουν ή να συνιστούν την ή τις αρμόδιες αρχές, στις οποίες ανατίθενται εντός μιας καθορισμένης ζώνης η κατάστρωση σχεδίων, η οργάνωση, η παροχή άδειας και η εποπτεία των εργασιών διάθεσης των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων (τύπος και ποσότητα των προς διάθεση αποβλήτων, μέθοδοι διάθεσης, κατάλληλοι χώροι αποθήκευσης κλπ.). Σε εφαρμογή των ανωτέρω οδηγιών της ΕΟΚ εκδόθηκε η υπ' αρ. 69728/824/16-5-1996 ΚΥΑ «Μέτρα και όροι για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων» (ΦΕΚ 358/17-5-96 τ. Β'), που ισχύει από 17-5-1996, από τις διατάξεις της οποίας προκύπτει ότι η διάθεση των απορριμμάτων δεν επιτρέπεται να γίνεται δι' απλής εναπόθεσης στους φυσικούς αποδέκτες (έδαφος, νερά), αλλά επιβάλλεται η δημιουργία οργανωμένων εγκαταστάσεων με ορισμένες τεχνικές προδιαγραφές, ώστε να αποτρέπεται η ρύπανση του περιβάλλοντος που προκαλείται από τη διάθεση των απορριμμάτων (Σ.τ.Ε 2946/1998 ΝοΒ 47, 1640). Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 57 παρ.1 ΑΚ, που ορίζει ότι όποιος προσβάλλεται στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην

2^ο φύλλο της με αριθ.2536/2001 αποφ.Μον.Πρωτ.Κορίνθου

επαναληφθεί στο μέλλον, σαφώς συνάγεται ότι για να θεμελιωθεί το δικαίωμα προστασίας ή προσβολής της προσωπικότητας πρέπει να υπάρχει στο θετικό δίκαιο κάποια διάταξη που να απαγορεύει την πράξη, με την οποία γίνεται η προσβολή (ΜΠρΑθ 2621/81 ΝοΒ 29, 1425). Στην προσωπικότητα περιλαμβάνονται όλα τα αγαθά που είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με το πρόσωπο και ανήκουν σ' αυτό, δηλαδή η σωματική, η ψυχική και η κοινωνική ατομικότητα του ανθρώπου (βλ. Γεωργ.-Σταθόπ., ΕρμΑΚ, άρθρο 57 σελ.99), ειδικότερα δε η καθαριότητα, η μη ρύπανση, η διατήρηση και η προστασία του περιβάλλοντος (γήινου, αέρινου και υδάτινου) προστατεύεται από διατάξεις που έχουν σκοπό την ευνοϊκή ανάπτυξη του ατόμου και όχι μόνο του περιβάλλοντος, του οποίου η προστασία είναι αναγκαία για τον άνθρωπο. Η προσβολή του περιβάλλοντος, που είναι ένα από τα αγαθά που απαρτίζουν την προσωπικότητα του ατόμου, παρέχει σ' αυτό αγωγή αξίωση από το άρθρο 57 ΑΚ εναντίον εκείνου, από τη δράση του οποίου προέρχεται η βλαπτική ενέργεια που αποτελεί την αιτία επιβάρυνσης του περιβάλλοντος (ΜΠρΣερρ 12/1994 ΝοΒ 42, 1032 – ΜΠρΝαυπλ 163/1991 ΝοΒ 39, 786 – ΜΠρΒόλ 1097/1989 ΝοΒ 38, 308 – ΜΠρΑθ 560/1976 ΕΕΔ 1976, 309 – βλ. υπ' αρ. 61997J0387/4-7-2000 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία καταδικάστηκε το Ελληνικό Κράτος σε χρηματική ποινή 20.000 ευρώ ημερησίως για κάθε ημέρα καθυστέρησης της εκτέλεσης των απαραίτητων μέτρων συμμόρφωσης με τις προαναφερόμενες οδηγίες της ΕΟΚ σχετικά με την απόρριψη αποβλήτων στις εκβολές του χειμάρρου Κουρουπητού του Ν. Χανίων).

Στην προκειμένη περίπτωση με την ένδικη αίτηση, από το δικόγραφο της οποίας με προφορική δήλωση κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο παραιτήθηκε ο πρώτος των αιτούντων, οι αιτούντες, επικαλούμενοι την ύπαρξη κατεπείγοντος ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων για την προσωρινή προστασία του προσβαλλόμενου από τον α' των καθ' ων δικαιωμάτων τους της προσωπικότητας και

την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί, ώστε να διαταχθεί η προσωρινή παύση της λειτουργίας της χωματερής (εναπόθεση, καύση και αποτέφρωση απορριμμάτων), που λειτουργεί σε περιοχή του α' των καθ' ων από το έτος 1982 χωρίς άδεια, μέχρι να κατασκευασθεί και να λειτουργήσει με βάση τις νόμιμες προδιαγραφές χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, διότι η λειτουργία της χωματερής προκαλεί έντονα προβλήματα ρύπανσης στην ως άνω μείζονα περιοχή (τόσο στον ατμοσφαιρικό αέρα, όσο και στη γη), με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η διαβίωσή τους στην περιοχή, αφού προκαλούνται σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία αυτών και των οικογενειών τους, επί απειλή υπέρ αυτών χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης του β' των καθ' ων, νομίμου εκπροσώπου του α' εξ αυτών, για κάθε παράβαση της απόφασης.

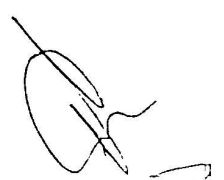
Η αίτηση παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δ/ρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 25 παρ.2, 682 παρ.1, 683 παρ.1 ΚΠολΔ), συντρέχοντος προς τούτο επείγοντος λόγου, αφού η ανάγκη χρήσης των περιβαλλοντολογικών αγαθών είναι διαρκής, απρόβλεπτη και πολυπρόσωπη, η χρήση δε αυτή ικανοποιεί μαζική κοινωνική ανάγκη, ενώ η παρεμπόδιση της χρήσης συνεχίζεται, εφόσον συνεχίζεται η ρυπαντική λειτουργία της χωματερής, διότι, κατά το ιστορικό της αίτησης, η προσβολή της προσωπικότητας των αιτούντων εξαιτίας της στέρησης του δικαιώματος της ακώλυτης χρήσης του κοινού σε όλους ατμοσφαιρικού αέρα είναι διαρκής, η δε συντελούμενη οικολογική καταστροφή βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, μάλιστα με εντονότερο και απειλητικότερο ρυθμό τώρα που στην ίδια χωματερή εναποθέτει τα απορρίμματα και ο Δήμος Σικυωνίων (ΜΠρΣερρ 12/1994 και ΜΠρΒόλ 1097/1989 οπ). Είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 24 του Συντάγματος, 57, 966 ΑΚ, 2, 4, 5, 6 της υπ' αρ. 69728/824/17-5-1996 ΚΥΑ, 731, 1047 ΚΠολΔ και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

3^ο φύλλο της με αριθ.2536/2001 αποφ.Μον.Πρωτ.Κορίνθου

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο και τα έγγραφα, που οι διάδοικοι προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά γεγονότα: Από το έτος 1982 στο Δήμο Βέλου – Νεράντζας Κορινθίας λειτουργεί χωματερή (σκουπιδότοπος), η οποία βρίσκεται σε απόσταση 2,5 χιλ. από τον οικισμό του Βέλου και 600 μ. δυτικά της εκκλησίας Παναγίας Γιούρουτσι εντός δασικής περιοχής και ανήκει στο ανατολικό πρηνές του ποταμού Ασωπού. Στην ίδια θέση υπάρχει φυσικό ρεύμα με πολύ έντονη κλίση κοίτης και πολύ απότομων πρηνών, που αποτελεί κλάδο και συμβάλλοντα του υδρογραφικού δικτύου του μεγαλύτερου αποδέκτη ποταμού Ασωπού. Οι επίπεδες επιφάνειες και οι τοίχοι με μικρή κλίση της γύρω περιοχής καλύπτονται από αγροτικές καλλιέργειες (ελαιώνες και αμπελώνες) και οι μεγάλες κλίσεις των πρηνών από δάση χαλεπίου πεύκης που βρίσκονται στο στάδιο της φυσικής αναγέννησης – νεοφυτείας μετά από επανειλημμένες πυρκαγιές και θαμνώδη βλάστηση αποτελούμενη από αείφυλλα – πλατύφυλλα με συγκόμωση ανωρόφου και υπορόφου από 60-100%, οι δε υπόλοιπες εκτάσεις καλύπτονται από φρυγανώδη βλάστηση. Προς το ψηλότερο σημείο της κοίτης του ρέματος σε μεγάλο βάθος, μεγαλύτερο από 70 μ. από το φρύδι του πρηνούς, έχει διαμορφωθεί σε υπάρχοντα εκεί δρόμο μικρή πλατεία – ράμπα, στην οποία προσεγγίζουν τα απορριμματοφόρα οχήματα και φορτηγά καθαριότητας και απορρίπτουν τα σκουπίδια, που κατακρημνίζονται, κατακυλούν και επικάθονται στα πρηνή προς το μέρος της ράμπας και την κοίτη του ρέματος κάτω από την πλατεία αυτή. Στην κοίτη του συγκεκριμένου ρέματος έχουν συγκεντρωθεί τεράστιες ποσότητες σκουπιδιών, που έχουν επικαθίσει και μπαζώσει σε μεγάλο μήκος και βάθος (πάχος) στην κοίτη του ρέματος. Ο δήμος Σικυωνίων είχε δικό του σκουπιδότοπο, στον οποίο βρίσκεται υπό κατασκευή ο ειδικός ΧΥΤΑ (χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων) και μέχρι να ολοκληρωθούν οι εργασίες αυτές σε

συνεργασία με το Δήμο Βέλου ο Δήμος Σικυωνίων μεταφέρει και απορρίπτει τα σκουπίδια του από 2ετίας περίπου στον επίδικο σκουπιδότοπο του Δήμου Βέλου. Κάθε ημέρα στον επίδικο σκουπιδότοπο μεταφέρεται και απορρίπτεται το περιεχόμενο 20-25 απορριμματοφόρων αυτών, το κάθε δε φορτίο έχει όγκο 4 κ.μ. περίπου συμπιεσμένων μέσα στον κάδο του οχήματος σκουπιδιών, δηλαδή καθημερινά στον σκουπιδότοπο καταλήγουν περίπου 92 κ.μ. σκουπιδιών, εκ των οποίων τα 64-70 κ.μ. προέρχονται από την περιοχή του Δήμου Σικυωνίων. Επίσης την 10η κάθε μήνα συγκεντρώνονται με δημοτικά φορτηγά και μεταφέρονται και απορρίπτονται επιπρόσθετα στον σκουπιδότοπο διάφορα αντικείμενα μεγάλου όγκου (στρώματα, ψυγεία, σάβανα, ηλεκτρικές συσκευές κλπ.) που δεν μπορούν να παραληφθούν από τα απορριμματοφόρα. Από το σωρό των σκουπιδιών που καίγονται αναδύεται συνεχώς ατμός από μακριά καπνός και έντονη χαρακτηριστική δυσοσμία, προκαλείται μόλυνση της ατμόσφαιρας με αέριους ρύπους καπνού από οργανικά υπολείμματα, χαρτιά, πλαστικά και άλλα υλικά και υπάρχει κίνδυνος μόλυνσης του υπόγειου υδροφορέα της περιοχής από τη διήθηση υγρών προερχομένων από τα σκουπίδια και την απόπλυσή τους. Η κατεύθυνση του ρέματος είναι βορειοδυτική, δηλαδή είναι άμεσα επηρεαζόμενη (προσήνεμο ρέμα) από τα χαρακτηριστικά μετέωρα της περιοχής (βορειοδυτικοί άνεμοι από Ιούλιο μέχρι Σεπτέμβριο κάθε έτους) και γι' αυτό η καύση επηρεάζεται άμεσα από αυτά. Στις 3-8-1988 μεταδόθηκε φωτιά στην γύρω από τον σκουπιδότοπο δασική βλάστηση διότι δεν υπήρχε περιμετρική ζώνη ασφαλείας στον σκουπιδότοπο, με αποτέλεσμα να καούν 44 στρέμματα δάσους και μερικώς δασοσκεπούς δασικής έκτασης και 15 στρέμματα αγροτικών καλλιεργειών νότια και δυτικά του σκουπιδότοπου, η δε καμένη έκταση κηρύχθηκε αναδασωτέα με απόφαση του Νομάρχη Κορινθίας. Στις 22-6-1998 και 3-7-1998 η ευρύτερη περιοχή του σκουπιδότοπου ξανακάηκε από νέες πυρκαγιές και κηρύχθηκε εκ νέου αναδασωτέα, ενώ πολλές φορές στο παρελθόν η

4^ο φύλλο της με αριθ.2536/2001 αποφ.Μον.Πρωτ.Κορίνθου

Πυροσβεστική Υπηρεσία επενέβη για κατάσβεση πυρκαγιών στον εξωτερικό χώρο του σκουπιδότοπου. Μετά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 παρ.5 του ν.1650/1986 ουσιαστικά απαγορεύτηκε η ανεξέλεγκτη απόρριψη στερεών αποβλήτων εντός και εκτός αστικών περιοχών και σε οτιοδήποτε φυσικό αποδέκτη, το ίδιο προβλέπει και η υπ' αρ. 69728/824/16-5-1996 ΚΥΑ «Μέτρα και όροι για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων», ενώ κατά το άρθρο 2 παρ.4 της υπ' αρ. 9/2000 πυροσβεστικής διάταξης «Κανονισμός ρύθμισης μέτρων για την πρόληψη και αντιμετώπιση πυρκαγιών σε δασικές και αγροτικές εκτάσεις» απαγορεύεται η δημιουργία χώρων απόρριψης και η καύση απορριμμάτων εντός των δασών ή δασικών εκτάσεων και μέχρις αποστάσεως 500 μ. από αυτές και κατά το άρθρο 7 της ίδιας διάταξης απαγορεύεται καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου η καύση απορριμμάτων ή άλλων αποβλήτων τόσο εντός των οργανωμένων χώρων απόθεσής τους όσο και στους υπάρχοντες χώρους ανεξέλεγκτης διάθεσης. Παρ' όλα αυτά όμως ο συγκεκριμένος σκουπιδότοπος συνεχίζει να λειτουργεί παράνομα αφενός μεν χωρίς άδεια από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και αφετέρου μέσα σε κηρυγμένη δύο φορές αναδασωτέα έκταση κατά παράβαση των διατάξεων του Συντάγματος και της Δασικής νομοθεσίας. Από τα προαναφερόμενα γεγονότα πιθανολογείται ότι η προσβολή και η εξ αιτίας αυτής υποβάθμιση του περιβάλλοντος στην περιοχή όπου βρίσκεται ο σκουπιδότοπος του α' των καθ' ων, προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί, κατά την κρίση του Δ/ρίου, προσβολή της προσωπικότητας των αιτούντων, εκ των οποίων οι 11^{οι}, 12^η και 13^{οι} είναι κάτοικοι του Δήμου Βέλου και οι λοιποί κάτοικοι του όμορου Δήμου Βόχας, υπό την έννοια που αναπτύχθηκε στην αρχή της απόφασης, αφού εμποδίζει την ομαλή και απρόσκοπτη διαβίωσή τους στην περιοχή αυτή υπό συνθήκες υγείας, ψυχικής άνεσης και ασφάλειας. Η εν λόγω προσβολή είναι διαρκής, αφού συνεχίζεται καθ' όλο το διάστημα του έτους και βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, προκαλώντας τα βλαβερά

αποτελέσματά της στην υγεία και την προσωπικότητα εν γένει των αιτούντων και όλων των εγκατεστημένων εκεί ατόμων, μέχρι σήμερα. Κατά συνέπεια, υφίσταται κατεπείγουσα περίπτωση για να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα προς προστασία των σχετικών δικαιωμάτων των αιτούντων.

Πρέπει, επομένως, η αίτηση να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, να διαταχθούν όσα αναφέρονται στο διατακτικό και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων σε βάρος του α' των καθ' ων (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμολία των διαδίκων.

Αποφαίνεται ότι η αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς τον πρώτο των αιτούντων.

Δέχεται την αίτηση.

Απαγορεύει προσωρινά τη λειτουργία της χωμάτερής (σκουπιδοτόπου) που βρίσκεται στο Δήμο Βέλου – Νεράντζας Κορινθίας πλησίον του ποταμού Ασωπού, ήτοι την εναπόθεση, καύση και αποτέφρωση αποβλήτων, μέχρι την κατασκευή και λειτουργία στην περιοχή χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων (ΧΥΤΑ).

Απειλεί κατά του β' των καθ' ων, νομίμου εκπροσώπου του α' των καθ' ων, χρηματική υπέρ καθενός των αιτούντων ποινή πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δρχ. και προσωπική κράτηση τριών (3) μηνών για κάθε παράβαση της απόφασης. Και

Επιβάλλει σε βάρος του α' των καθ' ων τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία καθορίζει σε εκατό χιλιάδες (100.000) δρχ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους αυτών Δικηγόρους στις 31 Δεκεμβρίου 2001.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ